

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetést ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE-TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca I. B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetést ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek ciszszánuva.

TARTALOM. A szivarok és szivarkák csomagolása. — Önkényűségek. — Vegyesek. — Ajánlati hirdetésény.

A szivarok és szivarkák csomagolása.

Sokáig vita tárgya volt az a kérdés, hogy a szivarokat és szivarkákat célszerű-e ládába csomagolni. Miután ez a kérdés már tíz év óta a ládák használatával megoldódott és ezek használata mai napig fennmaradt, a dohány-nagyárusok erzekeny kárt szenvednek azáltal, hogy a ládákat saját számlájukra átvették. A pénzügyminiszterium ugyan hajlandó volna a nagyárusokat kártalanítani, de csak úgy, ha valami új találmánnyal ezt a kérdést tisztázni lehetne. Azt hisszük tehát, hogy ez alkalommal éppen időszertint az a kérdést feltenni, hogy a szivarok és szivarkák csomagolása valóban kizárólagosan csak faládákban történhetik-e?

Mi e kérdésre egyelőre nem felelünk, de annál inkább szívesen vennénk olvasóinktól, ha véleményüket erre nézve velünk írásbelileg közölnék.

Ki tudja minő czelszerű és gyakorlatilag kivihető javaslatot vet fel e kérdés ilyenemű megvitatása?

Ki tudja nem-e szunynyadoznak itt-ott hasznos, életre való gondolatok, melyeknek nincs elég alkalmuk életre kelni?

Felkerjük tisztelt olvasóinkat, hogy e dolog felől véleményüket nyilvánítsák és ha lappang valahol egy életre való terv, azt velünk közölni sziveskedjenek.

Azt mindenki be fogja látni olvasóink közül, hogy a kérdés elég fontos és minden nagytrafikosa nézve döntő értekel bir. Nem tarthat már tovább az az állapot, hogy a dohány-nagyárusok évi számadásai a ládák révén oly állandó vesztéseget mutat, mely a mai kevés jövedelem mellett érzékenyen érinti őket.

A pénzügyminiszterium álláspontja ebben a dologban az, hogy el van határozva nagyobb összeget a csomagolás céljára áldozni, annál is inkább, mivel a kincstárnak nem hogy jövedelme, hanem inkább kára van a ládák mellett. Annál is inkább szívesen venne bármely ajánlatot, mely e ládakérdés hasznos gyakorlati megoldásához vezetne.

Bármilyen is legyen a terv, egyet nem szabad felednie. A magy. kir. dohány-jövedéki hivatal a ládákat semmi esetre vissza nem veszi. Minden más ajánlatot, mely a nagyárusok részére valami megtakarítást eredményezne és a dohány-jövedéki hivatalt is kielégítené, elfogadnának.

Elsősorban az a kérdés merül föl, hogy csomagolási czelra valóban kizárólagosan csak a jelenleg használt ládák alkalmazhatók-e?

Tekintettel arra, hogy az áruk a szállítás eselyeinek vannak kiteve, minden esetre gondolnunk kell arra, hogy biztos védő burkolattal kell ellátva lenniök, mert éppen ezért nem használhatók e czelra zsákok vagy más egyéb vászonburkolatok.

A papír-ipar mai napság azonban már olyan lendületet vett es annyira előrehaladt, hogy egész komolyan számot kell vetnünk e tényezővel, ha a csomagolásra gondolunk.

Es nem látszik kivihetetlennek az a gondolat, hogy a csomagoló ládákat erős, vastag papír-lemezből készítsék bádokkapcsokkal ellátva. Azt hisszük, hogy ilyenmű burkolat a szállítás összes eselyeinek ellentállna, ha akármilyen soká tartana is az. Természetesen jelenleg megközelítőleg sincs fogalmunk, hogy egy ily módon előállított láda mennyibe kerülne.

Ez a kérdés pedig főleg figyelembe veendő, miután semmi esetre sem szabadna nagyobb költségeket igényelni a most használatban levő csomagolási eszközöknél. Ne hogy egyrészt a kincstár, másrészt a dohány-nagyárus károsodjék.

Ketséget sem szenved, hogy a szivarkák csomagolása szinten ily módon történhetik. Tízezer „hölgy”, vagy „szultán” szivarka láda nélkül körülbelül 16-18 kg-ot nyom, tehát ekkora súlyt egy ilyen papírlemez láda mindenesetre megbir. A török és magyar papirdohányok, melyek jelenleg 50 és 25 kilogrammos ládában vannak csomagolva, talán még jobban kiállnának a szállítást papírlemez ládáiban, mint a fa-ládákban. Úgyszólván csak p-nzkerdésről lehet e ládáknál szó, de, úgy hisszük, hogy nem lesznek költségesebbek a mostaniaknál. Az anyag szilárdsága pedig teljes biztonságot nyujtana nolmi nyves kezektől.

De léteznek még ezenkívül nagyszámban más csomagolási módok is.

Nem szabad feledni azon körülményt sem, hogy bármely újítás sem kelt első pillanatban bizalmat. Vannak csomagolási módok, melyek talán nem olcsóbbak, mint a faládák, de könnyebb anyagból lehet, a szállítási költségeknél takarítatón a valami meg es ezért előnyben részesülnének.

Annak reményében, hogy véget vetünk azon kellemetlenségeknek, melyeket a faládák okoztak, vetjük fel a kérdést. Talán akad egy vagy másik ajánlatban valami gyakorlatilag hasznos és kivihető. Szeretnők látni!

Önkényűségek.

Ha a „dohányárus” szót mai napság a pénzügyi közegek felfogása szerint akarnók értelmezni, mondhatnánk, hogy a dohánnyárus egy olyan ember, akinek ugy kell táncolni, mint a hogyan a pénzügyőr urak fityülnék. Ez volna legpontosabb és az igazságnak leginkább megfelelő definitio. Magától értetődik, hogy ami a magy. kir. dohánnytermékeket illeti, a pénzügyőrök szemfülessége nagyon szükséges, és akkor, midőn nem szivarról, dohánnyról és bélyegről van szó, ez a tulbuzgóság csak rossz vért szül és könnyen surlódásokra adhat okot.

Ismeretes dolog, hogy a kormány jótékony czelra államsorsjegyeket bocsátott ki, melyeknek eladása privát uton történik. Ezeket a sorsjegyeket küldték meg elárusítás czéljából a dohánnyárusoknak, anélkül, hogy ezek azt kérték volna. Azt hisszük, hogy minden kereskedőnek megvan az a természetes joga, hogy olyan árukat, melyeket üzletében eladni nem tud, vagy nem akar, egyszerűen visszautasít. De nem így van ám ez a dohánnyárusoknál! Nem kérnek tőlük, hogy akarják-e vagy nem, nekik kell akarni! Nekünk ez az eljárás nagyon is úgy tünik fel, mint a szabad elhatározást megköltő önkény.

Miért muszáj a trafikosnak sorsjegyet is eladni?

A hivatalos hatalom ugyanazzal a joggal megparancsolhatná, hogy szent és fát is árussítsanak.

Alapjában véve a sorsjegyek a dohánnytőzsdébe illő árucikknek és távolról sem találjuk azokat károsnak az árusítóra nézve; csak azt kívánjuk, hogy ha megbizáik őket sorsjegyek elárusításával, ezt ne olyan felfogással tegyék, mintha a dohánnyárust erre kényszeríteni lehetne.

Sajnos, hogy ez a nézet látszik uralkodni a lottó-igazgatóság nál is, mert a pénzügyi közegek olyan szigort gyakorolnak a sorsjegyarusítás felügyeleténél, mintha az összefüggésben volna dohánnyárusítással.

Több trafikos panaszából értesülünk, hogy a pénzügyőrök a trafikengedély elvesztésének terhe mellett parancsolják meg az árusítását. Ez már csak mégis tulbuzgóság!

Kérjük az illető köröket, hogy ez emberek ilyenmű tulkapásait némileg gátolni sziveskedjék. A trafikosnak mindenesetre meg vannak a betartandó kötelezettségei a dohánny, szivar, bélyeg és váltóúrlapok elárusítása körül, de semmi esetre sem befolyásolhatják az ezen kívül eső cikkek árusításánál. Mindenesetre gondolhatjuk, hogy a trafikos minden lehető elkövet, hogy tulajdon egy cikken, melynél valami nyereségre számíthat; de kényszeríteni erre semmiesetre sem lehet. A trafikengedély elvesztésével való fenyegetés pedig, ha esetleg a dohánnyárus ellenkező nézetten volna, oly nevezetesen abszurdum, hogy a józan gondolkodó megbotránkozik rajta.

Ily esetekben tűnik ki, hogy mily szükséges lenne ha a pénzügyőri közegek részletes és pontos utasításokat kapnának arra nézve, hogy mit engedhetnek meg maguknak a trafikosokkal szemben.

Nem egyszer történt már meg, a pénzügyőri oly ügyben jelent meg, mely vagy éppen nem tartozik hatáskörébe, vagy erre semmi közvetlen utasítást nem kapott.

Kétkelődünk kell abban, hogy létezik a szóban forgó dologról valami rendelet, de ha van, úgy bizonyára nem fenyeget trafikengedély elvesztésével, ha a trafikos esetleg megtagadná a sorsjegyek árusítását. Ilyenmő önkényűségek bizonyára csak onnan eredhetnek, hogy a pénzügyőrök nincsenek kellőképpen utasítva, vagy az idevágó rendeletet értik félre.

Lehetséges, hogy a lottó-igazgatóság felkérte a pénzügyi-hivatalt, a trafikosoknak az államsorsjegyek elárúsítását ajánlani, melynek jövedelme ugyanis jótékony célra fordítandó. Semmi szín alatt sem lehetett célja a lottó-igazgatóságnak, hogy a trafikosokat olyasvalamire kényszerítse, mely hivatásukon kívül esik és semmiestre sem vonható felelősséggel, ha a sorsjegyeket eladni nem akarja. Itt bizonyára csak a pénzügyőri közegek önkényűsége, vagy tudatlansága nyilvánul.

Vegyesek.

Végre mégis! Közel négy hónap kellett a városi tanács, illetőleg a középítési bizottságnak, míg végre két szivarautomatának felállítását megengedte.

Egy négy emeletes palota építésére négy hét múlva mindenesetre megadják az engedélyt, két szivarautomatának felállítására természetesen csak négy hónap múlva. És ez helyén való is! Mert bizonyára sokkal nehezebb kérdés az, hogy hol álljon valamely automata, mint eldöntése annak, hogy egy négy emeletes ház a tervnek és közrendnek megfelelőleg építhető-e. A középítési bizottság legalább így gondolkozik. Isten értesse sokáig azt a bizonyos czopfot!

Nos tehát a mult esztendőkorán végre teljesült a várva várt óhaj, mert a városi középítési tanács megengedte, hogy egy automatát a Deák-terén, egy másikat a vámháznál felállítsanak. Ez igazán pompás, éppen jókor jött! Most a karácsony előtti hideg idő éppen alkalmas arra, hogy a járó-kelők az utcán megálljanak és az előttük még teljesen ismeretlen automatát próbálgassák, mert bizonyára csak azért vannak felállítva.

A mostani hideg idő bizony ilyen kísérletekre nem igen alkalmas, de minek a panasza?

Ezt megváltoztatni már ugy sem lehet.

Az engedély végre megvan, az automatákat felállítják, kipróbálják és minden valószínűség szerint általánosítani is fogják rövid időn belül. Szerencse, hogy a pénzügyőri hivatal sokkal pontosabb és gyorsabb az ügyek elintézésénél, mint a városi tanács vagy mint a középítési tanács.

A szivarautomaták Bécsben. Mialatt nálunk a szivarautomaták felállítását a helykérdése akadályozza, azáltal Bécsben folytonosan új automatákat állítanak fel, úgy, hogy azoknak száma majdnem meghaladja a százat. A gyakorlati kipróbálása ezen automatáknak úgy látszik kézzel foghatólag megmutatta azoknak hasznavehetőségét, mert a közönség kegyét teljesen megnyerték.

A Bécsben működő egyes automaták átlagos jövedelme értesülésként naponta 40 forint; emellett azonban nem szabad felednünk, hogy az automaták működése leginkább vasárnapra és a köznapok azon óráira szorítkozik, melyben a dohánytűzsdék zárva vannak. Véleményünk

szerint a szivarautomaták két év lefolyása belől teljesen be lesznek vezetve úgy, hogy legálább 500 automata fog működni Bécsben.

Nálunk az automaták felállításának már csak azért is minél előbb meg kellene történnie, mert azok bevezetésére az előmunkálatok ugyszólván be vannak fejezve.

Egy krajczár. A krajczárnak eddig csak a kis falukban volt értéke, ott, ahol paprikát, borsót, gyömbért és olykor, ha igen sikrit a gyerekek, egy kis krumplicukrot is lehet rajta venni. Itt a nagy városban csak azóta lett nagy pénz a krajczár, mióta egy egész újságok lehet rajta vásárolni, olyat, amiben az egész világ eseményei bele vannak szorítva. A krajczárnak ez a rettenetes nagy értéke a mai naptól még inkább növekedett. Növekedett pedig azért, mert már árleszállítást is jelent. A hajléktalanok menhelyének igazgatósága ugyanis elhatározta, hogy a hálódjákat mind a négy menhelyen hat krajczárról ötre szállítja le. Azok a haragos szociálisták, akik erre azt mondják: hogy egy krajczár nem is krajczár, ezáltal tévednek. Mert igaz ugyan, hogy az olyan ember, aki hat krajczáros hotelbe megy aludni, sok ez is, de mégis csak igaz, hogy öt krajczár kevesebb. A nagy forgalom mellett nagyra nő a rongyosok fillérje és 25,840 menhelylakó mellett kétszázötvennyolc forinttal kevesebb folyik be az egyesület kasszájába az utjait folytatn. Jó volna esakugyan, ha már az is álomra hajlhatná a fejét, akinek még öt krajczárja sincs, de azért az egy krajczáros árleengedéssől is arra lehet következtetni, hogy van könyörületeség az emberekben. Ma még csak egy krajczár ára, majd lesz idővel több is. Talán öt krajczár ára is.

Ötkoronások veretése. Mint értesülünk, az összesen 9-6 millió forint értékű ezüstforintosok, amelyeket a magyar kormány az osztrák-magyar banktól valuta-arany ellenében átvett, már Körmöcbányára érkeztek, ahol a beolvasztás már megkezdődött. Ez az eljárás két-három hónap múlva be lesz fejezve, mire márciusban hozzáfognak az új ötkoronások kiveretéséhez. A magyar kormány rendelkezésére álló egyéb aranyat akkor fogják az osztrák-magyar banknak rendelkezésére bocsátani, amidőn a bank megkezd az új ötkoronás bankjegyek kiadását, ami az eddigi előkészületek után ítélve, egy év múlva be fog következhetni. Miután a mintákat már mind a két kormányjövahagyta, az osztrák-magyar bank az új bankjegyek kinyomtatását már meg is kezdte és a jövő év végéig valószínűleg be is fogja fejezni.

A pénzügyviszonyok. A bizonytalansággal egyidejűleg, amely most a francia bank kamatlábleszállítás következtében általában konstatalható, némi tartózkodást is észlelhetünk, minek folytán azután a szükséglet is legujabban ismét többnyire a jegybanknál keres kielégítést. Elsőrangú váltók a hivatalos 5 $\frac{1}{2}$ százalékon alul nem helyezhetők el; malom-váltók kamatlába, amennyiben a banknál le nem számítottatnak, 5 $\frac{3}{4}$ százalék, míg kereskedelmi váltók kamatlába 6 százaléktól fölfelé variál. A benyújtások az osztrák-magyar banknál nem voltak nagyobb mérvűek. A kilátások a jövőre nézve általában nem kedvezők. Az év vége felé rendszeren beállani szokott nagyobb igények, mint minden évben, ezáltal is érvényesíteni fogják befolyásukat. És ha tekintetbe vesszük továbbá, hogy a pénzügyintézetek most egyrészt a mérlegek szépítéséhez, másrészt pedig az esedékes szelvények kifizetéséhez szükséges nagyobb tartalékokat is most kezdik gyűjteni, ami által a pénzügyi helyzet természetesen még inkább ki fog élesedni, úgy tényleg nem igen reménykedhetünk a magánkamatláb kedvezőbb alakulásában és több mint valószínű, hogy a fokozottabb szükséglet emelkedőbb irányzatot

fog maga után vonni. A külföldi pénzügyviszonyok London hatása alatt állnak és mindenfelé többnyire emelkedő irányzatot lehet konstatalni. Londonban a magánkamatláb a hivatalos ráta körül mozog és 5 $\frac{7}{8}$ százalékot tesz; hasonló jelenséget tapasztalunk Berlinben, ahol a magánkamatláb szintén 5 $\frac{7}{8}$ százalék. Párisban a magánkamatláb 3 $\frac{1}{2}$ százalékra tehető. Ami a külföldi pénzügyviszonyokat illeti, itt javulásra mindaddig, míg a háború be nem fejeződött, szintén vajmi kevés kilátás van.

A hirdetési bélyeg. A pénzügyminiszteriumban — mint híre jön — újból foglalkoznak a hirdetési bélyegilleték eltörlésének kérdésével. Egyelőre nem végleges eltörlésről van szó, hanem lényeges csökkentéséről, a mi már csak rövid idő kérdése. Igazán örvendetes ez a helyes, hogy a pénzügyminiszterium elvettette ezt a régen heverő s ezerszer megsüregeltetett ügyet. Már vagy három korábbi pénzügyminiszter is foglalkozott e kérdéssel, de nem valami sérényen, különben nem öregetett volna meg olyan nagyon. Pedig mindenki érezheti és beláthatja, hogy a dolog nem tűr valami hosszas halogatást. A magyar kereskedelem és ipar erősen fejlődött, az utóbbi években óriási nőtt, a kínálat és kereslet megkészsereződött s mindenki rájött, hogy erre a legjobb, legegyszerűbb, legolcsóbb és legbiztosabb mód a sajtó felhasználása. Ennek azonban jóformán utját állja a hirdetési bélyeg, amelyből az államnak koránt sincs akkora haszna, aminő kára van belőle a kereskedelemnek. Most végre a sokat bolygatott kérdés jó kezekben van s hihető, hogy megtalálják azt a megoldást, mely a nagy közönség érdekeinek megfelelő.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor.

Első (s és kir. szabad) eredeti selmecezi pipa-, taktéklpila- és pipa-zár-gyár (özerő-bereendéssel).

TAKÁCS EDE
Zólyom-Selmecezzel
Alej. tratott 1836-ban.

Ajánlja a legjobb hírnevnek örvendő és kitűnő minőségű nézve páratlan valódi selmecezi agyagpipát, taktéklpípát, piázárakat és szivarszikkait, minden kivételben, a legolcsóbb árak mellett.

Képes ájgyezékek bérmentes visszaküldés esetén kívánatra bérmentve küldetnek
Egyedüli hírneves jó gyártmány

Mörathon egy impregnált, zamatos gyögyfűkeverék cigarettá- és pipadohányhoz

Örommel szítja az ember kitűnő tulajdonságát mint

Rágyujtva bármily dohánynyal, az utóbbi égető csipős íze élvezsz

A legesszégesebb keverék cigarettá- és pipadohányba

Tekintve azt, hogy Mörathon a nikotin tartalma hatását a gyomorparazita, minden dohányzónak nélkülözhetetlen hat rész pipadohányt vagy négy rész cigarettá-dohányt kevertetik

Orvosok által minden dohányzónak ajánlatik

Nagy csomag 30 kr., kis csomag 10 kr., külön vágal és csomagolás pipadohány és külön cigarettadohány részére.

Próbaküldemény: 10 kis csomag bérmentve 1 forint 20 kr. utánvet mellett.

Viszonteladónak jövedelmező. — Egyedüli kőszítő:

Mörath Ticaard gyögyfűkereskedés, Graz.

Vezérképviselő Magyarország és a társországok részére:

Dvor. sák János, Budaesi, VI., Gyár-ú. 43.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Die Verpackung der Zigarren und Zigarretten. — Willkürlichkeiten. — Vermischtes. — Annoncen.

Die Verpackung der Zigarren und Zigarretten.

Nachdem die Kistenfrage als solche aufgehört hat zu existiren und der vor zehn Jahren eingeführte Modus in Hinsicht der Kisten noch bis heute aufrecht erhalten wird; nachdem andererseits die Grosstrafikanten durch die Uebernahme der Kisten in eigener Rechnung einen namhaften Schaden erleiden und man im Finanz-Ministerium stets und immer die Geneigtheit zeigt, die Grosstrafikanten schadlos zu halten, wenn irgend ein Modus gefunden werden könnte, welcher geeignet wäre diese Frage zu lösen, glauben wir dieser Angelegenheit nach langer Zeit wieder einmal näher treten zu müssen, indem wir die Frage aufwerfen, ob zur Verpackung der Zigarren und Zigarretten denn wirklich ausschliesslich Holzkisten verwendet werden müssen.

Wir beantworten diese Frage vorerst nicht und erwarten vielmehr, dass aus den Kreisen unserer Leser uns hierüber die Meinungen zugehen werden. Wer weiss, welchen praktischen und ausführbaren Vorschlag, die Erörterung dieser Frage zur Folge haben kann; wer weiss, wie viele praktisch ausführbare Ideen da und dort schlummern, ohne, dass sie Gelegenheit haben geprüft und verworfen zu werden. Und es ist auch der Zweck dieser Zeilen einen Meinungs-austausch hierüber anzuregen, aus welchem Grunde wir unsere geschätzten Leser ersuchen sich mit dieser Frage zu beschäftigen und uns mit Vorschlägen an die Hand zu gehen. Im Grunde genommen, das wird Jeder zugeben, ist die Frage wichtig genug und wir meinen für jeden Grosstrafikanten von einschneidender Bedeutung. Es kann doch nicht so fort gehen, dass die Grosstrafikanten zum Schlusse des Jahres einen Verlust feststellen müssen, der bei dem geringen Verdienste doppelt schwer trifft.

Der Standpunkt des kön. ung. Finanz-Ministeriums in der Kistenfrage war stets derjenige, dass es sogar bereit ist für die Verpackung einen grösseren Betrag jährlich zu opfern, zumal auch gegenwärtig das Aerar an den Kisten nicht nur nichts verdient, sondern auch einen bedeutenden Betrag verliert. Demnach wäre der kön. ung. Tabak-Regie jeder Vorschlag willkommen, der in praktischer Weise diese Frage der Lösung zuführen würde. Der Vorschlag dürfte, welcher Art immer sein, nur darf an Eines dabei nicht vergessen werden. Zur Rücknahme der Kisten und wäre es auch um welchen Betrag immer, entschliesst sich die kön. ung. Tabak-Regie in keinem Falle. Jeder andern Vorschlag, wenn er eine Ersparnis für die Grosstrafikanten nachweist und auch die Tabak-Regie befriedigt, dürfte angenommen werden.

In erster Reihe handelt es sich um die Frage, ob zu Packungszwecken, die

jetzt in Verwendung stehenden Kisten unumgänglich nothwendig sind. Mit Rücksicht darauf, dass die Waaren fast durchwegs dem Transporte unterliegen, muss allerdings darauf Bedacht genommen werden, dass diese Waaren einen sicheren Schutz in ihrer Verpackung geniessen, aus welchem Grunde Säcke oder Leinwandpackungen sich nicht eignen, dagegen ist gegenwärtig die Papiermache-Industrie bereits so weit fortgeschritten, dass man allen Ernstes an diese Art der Verpackung denken könnte. Ja, es will uns sogar ausführbar dünken, die Packkisten, selbst grösseren Formates, aus starker Pappe mit Blechkammern versehen, zu erzeugen und glauben wir, dass ein derartiger Karton, den Transport, selbst wenn er noch so lange währen sollte, aushalten könnte. Freilich haben wir momentan auch nicht annähernd eine Vorstellung davon, was eine derartige aus Pappe hergestellte Kiste kosten würde. Diese Frage kommt dabei aber hauptsächlich in Betracht, nachdem dieses Verpackungsmittel nicht höher zu stehen kommen dürfte, als der gegenwärtige Verlust es ist, den einerseits das Aerar, andererseits der Grosstrafikant dormalen erleidet.

Für Zigaretten würde sich diese Art der Verpackung vollständig eignen, es unterliegt keinen Zweifel. Zehntausend Hölz- oder Sultan-Zigaretten wiegen im Ganzen ohne ihrer Kiste ungefähr 16—18 Kilo und dieses Gewicht hält eine solche Pappkiste unter allen Umständen aus. Auch die türkischen, sowie die ungarischen Rauchtabelle, welche à 50 und 25 Kilo gegenwärtig in Kisten verpackt werden, könnten in eine Pappkiste, vielleicht noch besser als in einer Holzkiste, jeden Transport aushalten. Wie gesagt, um was es sich dabei handelt ist der Preis und dieser meinen wir, dürfte ein sehr billiger sein. Die Sicherheit ist dabei vollständig gewahrt.

Doch nicht nur diese, noch andere Packungsarten gibt es in Menge. Der Umstand, wonach jede Neuerung im ersten Augenblicke nicht recht einleuchtet, darf dabei nicht ausser Acht gelassen werden. Es gibt Packungsarten, die vielleicht nicht billiger zu stehen kommen als die Holzkisten, dagegen dürfte bei solchen eine Frachtdifferenz sich ergeben, wenn sie leichter ist, welcher Umstand natürlich auch vom Vortheile ist.

Lediglich um der Kalamität, welche durch die Holzkisten so vielfach entstehen, womöglich ein Ende zu machen, werfen wir diese Frage auf. Vielleicht findet sich in dem einen oder dem anderen Vorschlage der uns zugeht, denn doch ein Mittelchen, welches praktisch durchführbar und tauglich ist. Wir wollen sehen!

Willkürlichkeiten.

Wenn man das Wort der „Tabak-Trafikant“ so wie es häufig von Seite der Finanz-Organe aufgefasst wird, definiren wollte, so müsste man sagen: Der Tabak-Trafikant ist ein Mensch, der all das thun muss, was ihm die Finanz-Behörden anbefehlen. Das wäre die richtigste und der Wahrheit entsprechende Definition. Nun ist es ja selbstverständlich, dass was den Verkauf der kön. ung. Tabak-Produkte betrifft, die Oberaufsicht der Finanzorgane nach jeder Richtung hin nothwendig erscheint, allein in dem Augenblicke, wo von irgend etwas anderem die Rede ist, als von Tabak und Zigarren, sowie der Stempelmarken, haben jedwede Verfügungen keine Berechtigung und führen leicht zu Vexationen. Bekanntlich wurden zum wohlthätigen Zwecke Staatslose ausgegeben, deren Verkauf durch Private erfolgen soll. Diese Staatslose werden nun auch den Tabak-Trafikanten zum Verschleisse eingeschickt, ohne dass der Verschleisser die Lose verlangt. Wir glauben, dass es das gute Recht eines jeden Geschäftsinhabers ist, dass er Waaren, die er in seinem Geschäfte nicht verkaufen kann oder will, einfach zurückweist. Doch bei dem Tabak-Trafikanten ist das ganz anders, er muss wollen, er wird darum gar nicht gefragt, ob er will oder nicht. Uns dünkt ein solches Vorgehen als eine den freien Willen einschränkende Verfügung. Wie kommt auch der Trafikant dazu, Lose verkaufen zu müssen? Mit demselben Rechte könnte man ihm anbefehlen, Kohle und Holz aus den staatlichen Betrieben in Verschleiss zu nehmen.

Doch im Grunde genommen sind ja die Lose ein Verschleissartikel, der für die Trafik passt. Wir geben das zu und sind weit entfernt davon, hierin einen Nachtheil für den Trafikanten zu erblicken; allein wenn man schon den Verschleisser mit den Verkauf dieser Lose betraut, so dürfte das jedoch keineswegs so aufgefasst werden, als ob er bemüsstig werden könnte, die Lose unter allen Umständen auf Lager zu halten. Diese Auffassung scheint jedoch bei der Lotto-Direktion Platz gefaßt zu haben, denn die Finanz-Wachorgane beaufsichtigen den Verschleiss mit einer Strenge, als ob der Verkauf der Lose mit der Tabak-Trafik zusammenhängen würde. Von Seite vieler Trafikanten vernehmen wir nämlich Klagen darüber, dass die Finanz-Wachorgane unter Androhung bei Verlust der Lizenz den Verkauf der Lose anbefehlen. Das erscheint uns denn doch über's Ziel geschossen und würden wir darum gebeten haben, dass den Leuten die Handhabung einer derartigen Strenge untersagt werde. Der Trafikant hat sich allerdings strikte an die bestehenden Vorschriften beim Verkaufe von Tabak und Zigarren, der Stempel und Wechselblankette zu halten, was aber darüber hinausgeht. darüber hat ihm kein Finanzorgan Vorschriften zu ertheilen. Es ist selbstverständlich, dass der Trafikant, wenn es sich um den Verkauf eines Artikels handelt, bei welchem er etwas verdienen kann, ohnehin alles aufbietet, um den Artikel abzusetzen, Gezwungen kann er jedoch bieu nicht werden, und die Androhung, dass man ihm die Lizenz der Tabak-Trafik entzieht, wenn er entgegengesetzter An-

sicht ist, ist derart absurd, dass man darüber lachen könnte.

Bei solchen Gelegenheiten zeigt es sich recht deutlich, wie nothwendig es wäre, dass man die Finanz-Wachorgane mit genauen Instruktionen versieht in Bezug dessen, was sie thun und was sie unterlassen sollen. Es steht nicht vereinzelt da, dass die Finanz-Wächter bei den Trafikanten in Angelegenheiten erscheinen, die entweder gar nicht zu ihrem Wirkungskreise gehören, oder die zumindest nicht direkt anbefohlen werden. Wir zweifeln daran, dass die in Rede stehende Angelegenheit, den Gegenstand einer Verordnung bilden kann und wenn sie eine solche ist, dann dürfte diese Verordnung keineswegs derart lauten, dass den Trafikanten die Lizens entzogen wird, wenn ihr nicht entsprochen werden sollte. Derartige Willkürlichkeiten werden einfach von dem Finanz-Wachorganen aus dem Grunde begangen, weil sie nicht gehörig instruiert sind und den Sinn der Verordnung nicht recht auffassen. Es ist möglich, dass die Lotto-Direktion die Finanz-Kommissariate aufgefordert hat, den Trafikanten den Verschleiss der Lose zu empfehlen und das auch nur in Anbetracht des wohlthätigen Zweckes, den der Ertrag bringen soll. Keineswegs aber kann es die Absicht der Lotto-Direktion sein, den Trafikanten etwas anzubefehlen, was ganz entfernt von dessen eigentlichen Berufe liegt und worüber nebenbei gesagt, der Trafikant nicht zur Rechenschaft gezogen werden kann, wenn er die Lose nicht verkaufen will. Hier scheint einfach ein Akt der Willkür oder des Unverständnisses von Seite der Finanz-Wachorgane vorzuliegen.

Vermischtes.

Endlich doch! Nahezu vier Monate Zeit bedurfte es, bis die Stadtbehörde, beziehungsweise der Baurath die Bewilligung zur Aufstellung von zwei Zigarren-Automaten ertheilte. Die Bewilligung ein vierstockhohes Palais zu er-

bauen wird innerhalb 4 Wochen, die Bewilligung einen Automaten aufzustellen erst nach 4 Monaten ertheilt. Und das ist auch ganz richtig! Die Frage, ob ein Zigarren-Automat dort oder da stehen soll, ist ja viel schwieriger zu lösen, als die Frage, ob ein vierstockhohes Haus, den Plänen gemäss, auch gut gebaut zu werden verspricht! So denkt man zumindest, beim hauptstädtischen Baurath. Hoch lebe der Zopf!

Und nun hat jüngsten Donnerstag der hauptstädtische Baurath die Angelegenheit erledigt, indem er gestattet, dass die Automaten sowohl am Deákplatz, wie auf dem Zollamtsring aufgestellt werden dürfen. Das ist sehr charmant! Wir stehen vor Weihnachten, wo die Temperatur bekanntlich nicht danach angethan ist, dass die Passanten der Strasse bei den Automaten stehen bleiben werden, um die ihnen noch ganz fremde Maschine zu probiren. Und nur zu diesem Zwecke sollen ja die Zigarren-Automaten vorläufig aufgestellt werden. Die strenge Kälte, welche jetzt herrscht, ist selbstverständlich zu derartigen Versuchen nicht geeignet. Doch wozu sollen wir heute etwas beklagen, was nicht mehr zu ändern ist. Die Bewilligung zur Aufstellung der Automaten ist endlich da und sie werden aufgestellt, probirt und aller Wahrscheinlichkeit nach auch in kürzester Zeit eingeführt werden. Glücklicherweise sind die Finanz-Behörden weit pünktlicher und flinker in der Erledigung der Eingaben, als es die Stadtbehörden, als es der Baurath ist.

Die Zigarren-Automaten in Wien. Während bei uns die Platzfrage, wo die Automaten aufgestellt werden sollen, die Einführung desselben verhindert, werden in Wien fortwährend neue Automaten aufgestellt, so, dass deren Zahl etwa Hundert bereits ausmachen dürfte. Die praktische Erprobung dieser Zigarren-Automaten lässt sich daher auf der Hand nachweisen und scheint es, dass der Automat sich die Gunst des Publikums bereits erobert hat. Die in

Wien funktionirenden Automaten, liefern unserer Informationen gemäss, eine tägliche Durchschnittslosung von vierzig Gulden, wobei nicht vergessen werden darf, dass es sich dabei hauptsächlich um die Sonnage handelt, wie auch um jene Abendstunden, während welcher die Trafiken geschlossen sind. Unserer Meinung nach, dürfte der Zigarren-Automat innerhalb von zwei Jahren vollständig eingeführt sein und in zumindest 500 Exemplaren auf dem Wiener Platze funktionieren. Bei uns dürfte die Einführung des Automaten schon deshalb rascher von Statten gehen, weil für die Einführung desselben bereits alles vorbereitet ist.

Brefkasten der Redaktion.

Herrn K. L. in F. Ihre Anfrage bezüglich der Packirung ist zeitgemäss. An anderer Stelle beleuchten wir diesen Gegenstand; in nächster Nummer mehr.

Herrn F. J. in B. Die dortige Finanz-Direktion gibt Ihnen bereitwilligst Auskunft. Uebrigens werden wir der Sache nachgehen.

Herrn W. A. in R. Die Trafik ist für derartige Artikel nicht geeignet. Die Provinz ist etwas anderes.

Herrn J. M. in Budapest. Besten Dank für Ihre Zeilen. Nächste Nummer unseres Blattes wird sich mit dem Gegenstand befassen.

Herrn H. H. in K. Der Oberaufseher.

Herrn Guth in L. Zu spät angelangt. Nächste Nummer.

Herrn A. M. in J. Was Sie uns schreiben, das ist das alte Lied, das ewig neu bleibt. Wir können Ihnen nur den wohlgemeinten Rath ertheilen, die Sache auf sich beruhen zu lassen. Es kommt selten was Besseres nach. Nichtsdestoweniger werden wir Ihre Angelegenheit in Vormerkung halten. Gruss!

Herrn K. K. in Budapest Ihre Beschwerde bezüglich des Losverkaufes ist berechtigt. Wir befassen uns an anderer Stelle mit dieser Frage.

Hilfsredakteur: Ferdinand Helta!

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische
ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:
GOLDZIEHER GÉZA
Budapest, V., Sas-utca 29. szám.